

Tina de glans del Castell

Lluçà

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament: A 750 metres per pista forestal de la carretera BV-4341, punt quilomètric 13'900
Alçada: 795 m

Coordenades:

Latitud: 42.05667
Longitud: 2.03736
UTM Est (X): 420347
UTM Nord (Y): 4656517

Classificació

Número de fitxa: 08109 - 121
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: L'interior es troba parcialment cobert de terra i vegetació.
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad: 08108A013000120000BQ

Fitxes associades:

[El Castell](#)

Autoria de la fitxa: Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dv., 10/07/2009 - 02:00

Descripció

La tina de glans del Castell està situada uns metres al nord de la masia del Castell, a l'oest del turó on s'assenta el castell de Lluçà. Es tracta d'una tina de glans de grans dimensions picada a la roca en una petita esplanada rocosa que aflora a la superfície al nord de la masia del Castell. La tina, a diferència de la majoria de les que es troben a la zona, no és circular sinó rectangular, amb els angles arrodonits. Té un amplada i llargada aproximada de 230 centímetres i 420 centímetres respectivament, i es troba parcialment coberta de terra i vegetació, deixant una profunditat d'uns 70 centímetres. Pel costat est hi ha unes escales d'accés a la tina picades a la roca i pel costat oest, la tina es troba acabada amb un mur de maçoneria de pedra.

Història

Antigament, les masies que tenien rouredes, utilitzaven les glans per a engreixar els porcs (a les zones on no hi havia rouredes s'utilitzava sobretot el blat de moro). Al Lluçanès, en general, hi havia grans rouredes que permetien collir glans a tothom qui ho volia, amb la condició d'haver de donar la meitat a l'amo de la roureda. Per a conservar les glans, moltes masies tenien el "jup" (xup o aljup), que era un pou on hi feien anar aigua i allí tiraven les glans, mantenint-se tendres i fresques tot l'any (VILARRASA:1975).

Bibliografia

VILARRASA, S. (1975) *La vida a pagès*. Ripoll: Impremta Maideu.

